CHLAPEÄŒEK A HOLÄŒIÄŒKA

StÅ™eda, 22 Ä•ervenec 2009

Co jsem komu udÄ›lala, Å™íkám si pokaÅ¾dé, kdyÅ¾ se moje dvÄ› dÄ›ti, ve vÄ›ku sedm a osm, pustí bez skrupulí do sebe. Dr
jsme si udÄ›lali výlet na kolech do nedaleké vesniÄ•ky, kde se dá pÅ™íjemnÄ› vykoupat, posedÄ›t u limonády, trošku si
poleÅ¾et na dece. ProstÄ› si dáchnout, kdyÅ¾ uÅ¾ je to léto a prázdniny. MÄ›la jsem to nejlepší pÅ™edsevzetí se nen
vytoÄ•it. SvatosvatÄ› jsem si slíbila, Å¾e budu hodná, vstÅ™ícná, pÅ™átelská maminka a nebudu jeÄ•et.

VydrÅ¾elo mi to jen pár metrÅ¯ pÅ™ed barák. Sice jsem nejeÄ•ela, ale musela rozdýchat, kdyÅ¾ jedna moje nemotora
nechtÄ›nÄ› do druhé a ta druhá (kluk) jí zaÄ•ala docela nevybíravÄ› nadávat. „Kam Ä•umíš? ÄŒum, kdyÅ¾
jedeš. Mami, kam ona Ä•umí, no neÄ•umí." A ještÄ› všelijaké názvy zvíÅ™at. Zase si Å™íkám, Å¾e pok
jsou to zvíÅ™ata, je to poÅ™ád ještÄ› v poÅ™ádku a i pak s tím mnoho neudÄ›lám. ChlapeÄ•ka jsem vytáhla z
nehlubokého pÅ™íkopu, narovnala mu pokÅ™ivená Å™idítka a uklidnila ho, Å¾e sestra ho opravdu ale opravdu nesejmula
schválnÄ›. Bylo mu to docela jedno. Další hádka se týkala poÅ™adí. Tedy kdo pojede první a kdo druhý. MnÄ› bylo
poÅ™adí celkem jedno, ale mým dvÄ›ma spolujezdcÅ¯m se to jevilo jako zásadní otázka jejich bytí a nebytí. Tak jsem zvolila
pravidlo, Å¾e se budeme stÅ™ídat. Syn má pravidla rád a pevnÄ› je dodrÅ¾uje, holÄ•iÄ•ka naopak ráda fixluje a vymý&scaron
nejrÅ¯znÄ›jší dÅ¯vody, proÄ• to nebo ono porušit. KdyÅ¾ mÄ›l jet kluk jako první, jel moc pomalu. NenápadnÄ›
pÅ™edjíÅ¾dÄ›la kolem patníkÅ¯, a kdyÅ¾ se zaÄ•alo ozývat hlasité protestování, Å¾e se pÅ™edbíhá, argumentovala tím, Å¾
rychlejší kolo a Å¾e nemÅ¯Å¾e jet pomaleji. VÄ•era u babiÄ•ky si zase dcera poklidnÄ› leÅ¾ela na zahradní houp
zpívala si. Její bratr si to brousil kolem a evidentnÄ› se trochu nudil. Nejspíš došel k názoru, Å¾e by to chtÄ›lo
nÄ›jakou akci a tak si jí bez varování sedl na nohy. KdyÅ¾ se zaÄ•ala bránit, zaÄ•al na ni doráÅ¾et, Å¾e to není jen její houpaÄ
on se chce taky a zrovna teÄ• houpat. Skopla ho, co taky jiného a on ji drapl za vlasy a uÅ¾ byli v sobÄ›. Musela jsem je od
sebe rozervat. Nikdy nevím, jak tyhle vÄ›ci Å™ešit bez ztráty kytiÄ•ky, jak nejeÄ•et, nevyhroÅ¾ovat. Jak se zachovat, ab
se vlk naÅ¾ral a z kozy zbyla aspoÅˆ pÅ¯lka. V tÄ›chto pÅ™ípadech jsem celkem bezradná. NauÄ•ila jsem se do mnoha jejich
sporÅ¯ nezasahovat. Pokud neteÄ•e krev, nepadají ta nejsprostÄ›jší slova a nedÄ›je se to nejvÄ›tší bezpráví, tak
se do toho nemotám, a navrch si Å™íkám, kolik takových jejich pÅ™estÅ™elek nevidím a neslyším. Nedávno jsme j
autem od babiÄ•ky a hráli pÅ™itom rÅ¯zné hry. Ta nejoblíbenÄ›jší je, Å¾e po nÄ›jakou dobu mÅ¯Å¾eme Å™íkat jen sl
zaÄ•ínající na jedno písmeno. To se opravdu ujalo. NejdÅ™ív zaÄ•ala Markétka a Å™ekla svému bratrovi: „Matesu,
magore, mongole, mlÄ•." On jí na oplátku sloÅ¾il vÄ›tiÄ•ku: Markéto, musíš meÄ•et?" KdyÅ¾ došla Å™ada na
písmeno P. Markétka zaÄ•ala s pitomeÄ•kem a Matýsek se mÄ› zeptal, jestli mÅ¯Å¾e pouÅ¾ít to nejsprostÄ›jší slovo, k
ona mu tak nadává. To jsem zarazila. Divil se proÄ•, kdyÅ¾ mÅ¯Å¾eme pouÅ¾ívat všechny slova na P. Jejich drobn
vÄ›tší pÅ¯tky zaÄ•ínají s rozlepením prvního víÄ•ka a konÄ•í veÄ•er u Ä•ištÄ›ní zubÅ¯ a mnohdy pozdÄ›ji. On jí
se moc loudá, on jí sedí na místÄ› a ona mu pije z jeho skleniÄ•ky, on jí sebral pastelku a ona mu ztratila nejoblíbenÄ›jší
autíÄ•ko a tak bych mohla pokraÄ•ovat minimálnÄ› do konce mÄ›síce. NÄ›kdy jsem z toho unavená. Vzpomínám, jaké to by
sladké dÄ›ti, kdyÅ¾ mi v obchodÄ› pÅ™ipomínaly, Å¾e tu Ä•okoládku musíme ještÄ› koupit i pro toho druhého. To se
navzájem mÄ›li. To bylo fajn. TeÄ• jejich spoleÄ•ný pokojíÄ•ek pÅ™ipomíná velmi Ä•asto ring, neúprosné bojištÄ›, kdy s
snaÅ¾í jeden druhého sejmout kolikrát i docela krutým zpÅ¯sobem. Ale pak se zablýskne, snad na ty vzdálené lepší
Ä•asy, to kdyÅ¾ chlapeÄ•ek onemocní a ona sedí vedle nÄ›ho na posteli a Ä•te mu kníÅ¾ku, nebo on jí radí, Å¾e se má na tu l
tÅ™ídy vykašlat, kdyÅ¾ jí pomlouvá pÅ™ed kamarádkami. To si vÅ¾dycky Å™íkám, tak snad se ještÄ› mají, sn
jeden druhému moc neztratili. BoÅ¾e, jak já tu jejich spoleÄ•nou pubertu pÅ™eÅ¾iju?

Paula